

GLASILO OŠ CIRKULANE-ZAVRČ

ŠOLSKI UTRINKI

JUNIJ, 2010

Prijateljstvo je zame...

Tisto, kar te spremlja vsepovsod. Če imaš prijatelja je to nekaj najlepšega.

Iskrenost, brez laži. Ko si žalosten te prijatelj potolaži in da nasvet.

Je zaupanje. Prijatelja potrebuje vsak človek.

Prijatelj je tisti, s katerim se igraš, pogovarjaš in mu pomagaš.

Najlepša stvar na svetu. Če imaš pravega prijatelja, ti bo pomagal vedno, tudi v najhujši stiski.

Nekaj najlepšega. Zato ker mu lahko zaupaš, ko ti je težko pri srcu.

Zame je prijatelj tisti, ki ti zaupa, te ne izdaja, te varuje in se s tabo zelo dobro razume.

Učenci 5. a razreda

Spoštovani bralci!

Pred nami je glasilo učencev OŠ Cirkulane-Zavrč. Vanj smo ujeli utrinke iz življenja in dela naše šole in vrtca v šolskem letu 2009/2010, ki je bilo bogato, pestro in zanimivo.

Veliko lepega se je zgodilo pri šolskem delu in pri drugih dejavnostih v tem času, zato bi bilo škoda, če bi zatonili v pozabo. Nekateri niso mogli uiti niti fotografskemu objektivu. Iz zapisanega veje pozitivna energija, ponos in veselje ob dogodkih, ki smo jih doživljali skupaj ali v Cirkulanah ali v Zavrču.

V glasilu so se literarno izkazali tudi naši »prvi pisatelji, pesniki, novinarji, ilustratorji, fotografi... »Morda bodo še kdaj postali pravi pisatelji, pesniki, novinarji, ilustratorji, fotografi... Morda... Upajmo.

Takrat bodo rekli: »Moja prva zgodba, pesem... je bila objavljena v šolskem glasilu.«

Dolge in lepe počitnice so pred nami... tudi v podoživljanju in obujanju dogodkov iz preteklega šolskega leta... z glasilom v roki.

Kristina Artenjak,
v. d. ravnateljice

ŽIVLJENJE IN DELO NAŠIH MALČKOV

V jesenskih mesecih so v našem vrtcu potekale razne dejavnosti. Obiskala nas je tetka Jesen, nato smo nadaljevali s tednom otroka, Ulice otrokom, pravljico Doma je najlepše, s kostanjevim piknikom in z delavnicami za otroke in starše ter tednom požarne varnosti. Za konec nas je zadnji dan obiskala še Mala čarovnica.

Imeli smo veliko dejavnosti. Septembra smo praznovali prvi jesenski dan, ko nas je obiskala tetka Jesen.

Otroci so od doma prinesli sadje in zelenjavo za majhno tržnico, ki smo jo postavili na terasi vrtca. Preden pa se je tržni dan začel, je otroke obiskala tetka Jesen iz Jesenove vasi Gozdne dežele. Ni se ji bilo treba predstaviti, saj je že bila oblečena tako, da so jo vsi otroci takoj prepoznali. Na rami je nosila velik koš jesenskih dobrot, od sadja, zelenjave, poljskih pridelkov do gozdnih plodov. Ko jih je predstavljala otrokom, so jih ti prepoznali in ji pravilno odgovarjali na vprašanja. Za nagrado so poskusili največji korenček. Vse dobrote je pustila v vrtcu, za njihovo novo tržnico. Po odhodu tetke Jeseni so otroci šli na teraso, kjer je potekala tržnica. Otroci velike skupine so bili prodajalci, vsi drugi otroci so kupovali sadje, zelenjavo in vse, kar se je dalo pojesti.

Otroci so bili navdušeni.

V oktobru smo praznovali svetovni dan otroka. Tako smo se prvi teden oktobra še posebej posvetili našim otrokom z različnimi dejavnostmi, ki so potekale po igralnicah.

Skupaj z učenci prve triade OŠ Cirkulane-Zavrč smo se vključili v projekt Ulice otrokom. Vsi otroci so s kredami poslikali cesto ob vrtcu. Otroci so uživali, saj so se nekateri prvič seznanili s kredo in njenim puščanjem sledi na asfaltu. Nastajale so prečudovite umetnine; od prometnih znakov, semaforjev, avtomobilov, hiš, do rož in še česa. Na cestišču je sodeloval tudi policist, ki se je tudi preizkusil v slikanju. Da pa nismo samo slikali, so otroci izvajali tudi razne športne igre s kolenico, žogo in obroči. Tako je potekal ves torkov dopoldan, svetovni dan otroka.

Otroci so od navdušenja komaj pojedli kosilo in vsi utrujeni šli k počitku.

V drugem tednu oktobra smo vzgojiteljice za naše in šolske otroke odigrale igrico: **Doma je najlepše.**

Preoblečene vzgojiteljice v živali: ježa, veverico in zajčka, so pomagale krtu poiskati primeren dom. Na koncu se je krt sam domislil, da je doma čudovito, prostorno, svetlo in lepo. Vse živali so se strinjale, da je v krtini prijetno, varno in suho. Krt pa je posebej poudaril, da je doma najlepše. Tudi v vrtcu je prostorno, svetlo, lepo, suho, varno, a otroci vedo, da je doma pa najlepše. Z otroki si vsak dan pričaramo lepe ter varne igralnice. Tako smo si z izdelki, ki so nastajali ob pravljici, tudi okrasili igralnice.

Bil je čudovit teden, prepleten s pravljico inpoistoveten z različnimi živalmi.

V tretjem tednu meseca oktobra smo pripravili kostanjev piknik za starše in otroke z delavnicami.

Naše delavnice so potekale po tretji uri v avli vrtca. Imeli smo tri delavnice, kjer so lahko izdelovali; ježke iz krompirja, kostanjev, želodov in zobotrebcev; ježke, jesensko listje polepljeno z različnimi semeni (pšenico, koruzo, bučna semena, oves, ječmen, ...); ter izdelavo punčk iz koruze in ličja. Da pa nismo samo izdelovali, nam je zunaj Zlatko Bezjak pekel in kuhal kostanje. Tako smo lahko vsi uživali v hladnem popoldnevu s toplimi kostanji v rokah. Nekateri starši so se z otroki igrali športne igre z žogo, tekali, gugali, plazili po lestvah in tako naprej. Po sladkanju s kostanji, slanim pecivom in sokom, so otroci in starši zadovoljni odhajali domov.

Zadnji teden oktobra je v vrtcu potekal v znamenju požarne varnosti. Skupaj z gasilskim društvom Cirkulane smo izvedli krajši pregled gasilske opreme, gasilskih vozil, gasilskega doma in si ogledali gašenje požara.

V vrtcu so potekale različne dejavnosti, ki so vključevale varstvo pred požari. Otroci so se seznanili z gasilsko obleko (častno, delovno in požarno), ki so si jo lahko tudi pomerili. Gasilci Ivan, Mitja, Rudolf in Jože, so otrokom vrtca predstavili gasilsko opremo in gasilski avto, v katerem so lahko otroci preizkusili sedeže. Da nismo spoznavali samo opreme in vozila, so nam gasilci pokazali gašenje manjšega požara z vodo in s peno. Kot pravi majhni gasilci, so tudi otroci poskusili s curkom vode iz brentače zbiti lonček s stojala. V vrtcu smo preizkušali ročno sireno. Otroci so sami ugotavljali, kdo je lahko bil nekoč gasilec, ko še ni bilo elektrike. Na temo požarne varnosti in gasilstva so nastali lepi likovni izdelki iz odpadnega materiala.

V petek, 30. oktobra nas je v vrtcu obiskala prijazna čarovnica in napovedala **noč čarovnic**. Zaupala nam je, kako izdelati strašne buče, nevarne pajke in prikazala, kaj vse potrebuje čarovnik za čaranje.

Mesec oktober je potekal pestro in zanimivo. Otroci in vzgojiteljice smo uživali pri izvajanju vseh dejavnosti. Zato pa je novembrski mesec potekal bolj umirjeno. Starejša skupina se je pred dnevom mrtvih odpravila na pokopališče in kasneje na to temo tudi slikala.

V novoletnem času je potekalo veliko dejavnosti in druženja s starši. V našem vrtcu smo postavili novoletno jelko, ki so jo krasili bleščeči bonbončki in okraske. Starši so se s svojimi otroki udeležili delavnice, kjer smo izdelali okraske ter jih obesili na našo velikansko jelko v avli vrtca. Prostor za božičkova darila je bil po delavnici pripravljen. Tako nas je Božiček letos presenetil kar čez noč in nam pustil velikanske škatle daril za vse skupine.

V času božiča smo vzgojiteljice za otroke občine Cirkulane, v večnamenski dvorani, odigrale igrice Diamant v snegu. Skupaj z otroki smo pričakali Božička, ki je prinesel darila.

Kot v vseh okoliških krajih so tudi pri nas potekale priprave na pustno povorko. V kaj smo se našemili? Bili smo zeleni, bili smo majhni, veliki in... imeli smo bodice. Hmmm... le kaj bi to lahko bilo? Bili smo **KAKTUSI**. Bilo nas je kar 122 kaktusov. Da nas je bilo toliko, gre zasluga staršem in vzgojiteljicam vrtca Cirkulane, ki so vestno sodelovali pri izdelavi kostumov. Potrebovali smo predvsem veselje, iznajdljivost ter vztrajnost, saj smo sami krojili, šivali ter lepili številne bodice. V množici pustnih likov, smo kaktusi v cvetličnih lončkih, zasedli 1. mesto na pustni povorki v Cirkulanah. Na pustni torek pa smo se spremenili v različne zanimive in razgibane maske.

V letošnjem letu je skupina otrok prvič obiskala gledališče na Ptuju. Otroci starejše skupine so se skupaj z otroki iz vrtca Zavrč in z učenci prve triade OŠ Cirkulane- Zavrč odpravili na Ptuj v Mestno gledališče, kjer so si ogledali igrico z naslovom Strahec. Igrica je bila zanimiva, poučna in zabavna. Otroci pa so si najbolj zapomnili vožnjo z avtobusom, saj je to bilo za nekatere prvič.

Celoletni projekt Skrbimo za čiste zobe, je v našem vrtcu nadvse priljubljen in učinkovit med vsemi štirimi oddelki. Občasno nas obišče medicinska sestra Helena, ki poskrbi za naše lepe in bele zobe.

Meseca marca smo se otroci v vrtcu veliko novega učili in vse to predstavili ob materinskem dnevu. Prebudili so se mali zvončki, sledile so mu dišeče vijolice, priletele so siničke in ob koncu se je oglasila še Sapramiška.

Po končanem uradnem programu, smo se skupaj s starši odpravili v igralnice, kjer je sledila velikonočna delavnica. Nekateri so izdelovali kokošjo družino, drugi so izdelali trobentice in spet tretji krasili jajčka s servietno tehniko in koruznim zdrobom. Našo druženje smo zaključili z dobrim vzdušjem, predvsem pa z nasmehom na obrazu.

V mesecu aprilu smo v vrtcu bili deležni posebnega obiska. Obiskal nas je gospod policist in želel izvedeti kaj otroci vedo o prometu, varnosti in pravilnem obnašanju med vožnjo v avtomobilu. Gospod policist je s seboj prinesel otroški sedež, na katerem so otroci uprizorili pravilno zapenjanje pasu, mu postavili ogromno zanimivih vprašanj in nestrpno čakali na odgovore. Ob samem odhodu nas je policist nagradil z bonboni in s kresničkami.

Obisk policista smo združili s celoletnim projektom Pasavček. Otroci starejše in srednje skupine so si ogledali razstavo na temo projekta Pasavček v prvem razredu OŠ Cirkulane. Učenci prvega razreda so naše otroke naučili pesem o Pasavčku, jim pomagali pri sestavljanju ter jih naučili ples o avtomobilu.

Ob veliki akciji »Očistimo Slovenijo«, smo sodelovali tudi otroci vrtca. Da je naša akcija potekala varno, predvsem pa higiensko, smo si na roke nadelali rokavice, vzeli vrečke za smeti in se odpravili po okolici Cirkulan. Nabrane smeti smo kasneje odnesli do ekološkega otoka, kjer smo jih pravilno razvrstili v zabojnike. Veseli smo se vrnili v vrtec.

V aprilu je bil tudi dan Zemlje. Tega dne smo v vrtcu posadili drevo, ki nam bo čez nekaj časa dalo darove, predvsem pa zavetje pred vročim soncem. Ko so se naši otroci nekega dne odpravili na sprehod, so ob cesti našli oreh, ga pobrali, posadili v lonček s peskom in počakali, da se je pokazalo prvo zelenje. Ves čas so ga pridno negovali. 22. aprila, na dan Zemlje, smo na vrtčevskem dvorišču izkopali jamo ter vanjo posadili naš prvi oreh. To je bilo pravo naravoslovno doživetje.

V mesecu maju smo nadaljevali z »**EKO – projektom**«. Otroci so vsak dan v vrtec prinašali različno embalažo, plastenke, kartone, iz katerih so na koncu projekta nastali lepi in izvirni likovni izdelki.

25. maja, na dan mladosti, so se otroci z vzgojiteljicami odpravili na veliko športno igrišče v Cirkulanah, kjer je potekal spomladanski kros. Tekmovali so v različnih starostnih skupinah. Otroci so bili navdušeni nad tekmovanjem, saj so se zavzeto borili za čimboljšo uvrstitev. Po tekmovanju smo se okrepčali in se odpravili v vrtec. V avli vrtca smo pripravili razglasitev rezultatov in prvim trem podelili medalje in priznanja. Vsi drugi tekmovalci so prejeli medaljo za sodelovanje.

V soboto, 29.5.2010, je naš vrtec obiskal kolektiv vrtca Šmartno pri Litiji. Ogledali so si naše prostore in izmenjali smo si različna mnenja o delu z otroki. Po ogledu smo jim pripravili majhno pogostitev in vsakemu poklonili spominek, ki so ga izdelali otroci starejše skupine.

V sončnih dneh smo aktivno spoznavali travnik, kmetijio, čebelice in vse druge živali, ki so se prebudile v spomladanskem času.

V mesecu juniju je naša starejša skupina skupaj s šolo sodelovala na osrednji proslavi ob prazniku občine Cirkulane in dnevu šole.

Čez nekaj dni bomo imeli slovo od MINI MATURANTOV, otrok, ki se poslavljajo, saj bodo v jeseni odšli v šolo.

V tem šolskem letu smo se veliko novega naučili, veliko starega obnovili in se imeli zelo lepo.

Kolektiv vrtca Cirkulane

ŠOLSKA SKUPNOST

Za uveljavljanje svojih pravic in interesov se oddelčne skupnosti preko svojih predstavnikov povezujejo v ŠOLSKO SKUPNOST UČENCEV (2 predstavnika iz vsakega oddelka).

Na letošnjem uvodnem sestanku je bil za predsednika šolske skupnosti izvoljen učenec 9. razreda Tadej Kelc.

Skupnost učencev šole opravlja naslednje naloge:

- zbira pripombe in predloge oddelčnih skupnosti v zvezi z življenjem in delom na šoli,
- spremlja uresničevanje pravic in dolžnosti učencev,
- sodeluje na šolskem, medobčinskem in regijskem otroškem parlamentu,
- načrtuje in organizira skupne akcije (zbiralne akcije, humanitarne akcije...),
- predlaga izboljšave bivalnega okolja,
- oblikuje predloge pohval učencem,
- opravlja druge naloge, za katere se dogovorijo učenci.

Šolska skupnost učencev se sestane najmanj trikrat letno, posebej pa organiziramo šolski parlament. Predstavniki šolskega parlamenta se vsako leto udeležijo tudi medobčinskega otroškega parlamenta.

Letošnja izbrana tema otroškega parlamenta je bila **“STEREOTIPI, RASIZEM, DISKRIMINACIJA”**.

Mentorica šolske skupnosti

Nuša Pernat, 2009

Sprejem učencev v šolsko skupnost

V torek, 13. oktobra 2009, je bil za nas prvošolčke svečan dan. V šolo smo prišli lepo urejeni. Skupaj z učiteljico smo odšli v telovadnico. Tam smo se posedli na oblazinjene stole. Večji učenci so nam nastopali. Pozdravila nas je tudi Pika Nogavička. Govorila nam je o šoli. Morali smo ji obljubiti veliko stvari. Tudi to, da bomo v šoli upoštevali šolska pravila.

Prejeli smo potrdila o sprejemu v šolsko skupnost. Bili smo ponosni, da smo tudi mi postali člani šolske skupnosti. Posladkali smo se s torto, peli in plesali. Družbo nam je ves čas delala Pika Nogavička. Kar malo žalostni smo bili, ko se je Pika morala vrniti v vilo Čira Čara.

Učenci 1.a z učiteljico

Maja Kokot, 2009

USTVARJALNE DEJAVNOSTI UČENCEV

Pohod prijateljstva

Osnovna šola Cirkulane-Zavrč je v ponedeljek, 5. oktobra 2009, za vse svoje učence, njihove družine in prijatelje organizirala **POHOD PRIJATELJSTVA**. Prireditev, ki je zaznamovala tudi teden otroka, se je začela s pohodom izpred obeh šol, zaključila pa na gradu Borl, kjer so se srečale družine, ki prihajajo iz dveh sosednjih občin. Pohod se je pričel ob 15. uri, ob 16. uri pa se je pričelo zabavno dogajanje in je trajalo vse do mraka. Okoli tristo otrok in prav toliko odraslih se je družilo in zabavalo v odličnem vzdušju. Izvedli smo

športne in zabavne igre, ustvarjalne delavnice za otroke, pekli kostanje, jahali in še kaj. Udeleženci pohoda so si lahko pod strokovnim vodstvom ogledali notranjost gradu Borl.

Dogajanje smo popestrili še s stojnicami, kjer smo lahko pokušali domače izdelke, kruh, kozji sir in med. Na eni izmed stojnic se je predstavilo tudi Planinsko društvo Cirkulane.

Na koncu smo podelili nagrade najštevilčnejši družini, najmlajšemu in najstarejšemu udeležencu pohoda.

Prireditev je odlično uspela in upamo, da bo postala tradicionalna. Veseli nas, da smo bili deležni velike podpore ljudi in organizacij iz obeh občin.

Jesenski kros

Po dobrih pripravih na urah športne vzgoje smo se z učenci od 5. do 9. razreda OŠ Cirkulane-Zavrč udeležili medobčinskega tekmovanja v jesenskem krosu, ki je potekalo v Vidmu pri Ptuj, 8.10.2009. Naša ekipa je bila z okoli 60 udeleženci najštevilčnejša udeleženka. Učenci so se izkazali z dobro kondicijsko pripravljenostjo in številnimi dobrimi uvrstitvami. Po pričakovanjih je najbolj izstopala Doroteja Domjan, ki je zmagala z veliko prednostjo, v kategoriji učenek letnik 96. S tem rezultatom se je uvrstila na državno prvenstvo. Čestitamo!

V soboto, 10.10.2009, se je učenka Doroteja Domjan, skupaj z najboljšimi tekači iz Spodnjega Podravja, udeležila državnega prvenstva v jesenskem krosu, ki je potekalo v Železnikih. Doroteja je v zelo težkih razmerah zmagala in stopila na najvišjo stopničko. Pokazala je, da se splača žrtvovati čas za vsakodnevne naporene treninge, se odrekati razvadam, ki so jih sicer deležni njeni sovrstniki in slediti ciljem z načrtnim in strokovnim delom. Zlata medalja pa je samo ena od številnih odličij, ki sta jih skupaj s sestro Veroniko osvojili v jesenski atletski sezoni.

Otvoritev ŠKL

V okviru drugega letošnjega športnega dne, ki je potekal v ponedeljek, 16. novembra, na svetovni dan strpnosti, smo v telovadnici v Zavrču z medrazrednimi tekmovanji v malem nogometu otvorili letošnjo

sezono šolskih športnih tekmovanj in ŠKL-nogomet. Po kulturnem programu, nastopu šolske plesno-navijaške skupine in besedah, namenjenih fair-playu, so se med seboj pomerile ekipe a in b oddelkov. Vrhunec dneva je bila ekshibicijska tekma med šolsko ekipo ŠKL ter učitelji. Kot je že v navadi, so bili tudi tokrat boljši učenci in učenke. S tem so napovedali dobre uvrstitve na šolskih športnih tekmovanj.

Šolska športna tekmovanja

V jesenskem času se je pričela sezona šolskih športnih tekmovanj. Učenci naše šole so na njih v zadnjih letih dosegali odlične uspehe. Medaljam, doseženih na krosih, smo dodali še naslov medobčinskih prvakinj v nogometu, srebrni medalji v strelstvu in šahu.

Čeprav so naši učenci in učenke prikazali dobro igro na tekmovanjih v odbojki, se jim ni uspelo uvrstiti na zaključni turnir. Smo se pa izkazali z dobro organizacijo medobčinskega tekmovanja v odbojki za deklice v Zavrču. Več uspeha, kot je zadnja leta tudi v navadi, je dosegla naša ženska nogometna ekipa, ki je brez poraza in prejetega gola zmagala tako na kvalifikacijskem, kot na finalnem turnirju medobčinskega tekmovanja. Medobčinske prvakinja v malem nogometu so postale: Maja Kokot, Nuša Pernat, Larisa Šic, Sara Gorenjak, Andreja Pajnikher, Marina Hutinski, Veronika Domjan in Doroteja Domjan.

Zelo ponosni smo tudi na dosežka učencev v posamičnih tekmovanjih. Na medobčinskem tekmovanju v streljanju, ki je potekalo 30. novembra na Ptuju, je učenka Laura Bratušek osvojila 2. mesto. Na področnem tekmovanju v šahu, ki je potekalo 2. decembra na OŠ Mladika na Ptuju, so se izkazali naši šahisti. Z drugim mestom je svoj največji uspeh dosegel učenec Klemen Kokot.

RIN

V letošnjem letu smo se z učenci od 2. do 5. razreda vključili v tekmovanje Rad igram nogomet. Z namenom, da se naučimo osnov nogometne igre in dobro pripravimo na tekmovanje, so se učenci vključili v interesno dejavnost, ki smo jo poimenovali kar RIN (rad igram nogomet). Za kategorijo učencev U-8 smo tekmovalni turnir organizirali pri nas v Zavrču. Vrstni red po koncu tekmovanja, v katerem sicer ni v ospredju rezultat, je bil naslednji: 1. NK Aluminij, 2. OŠ Cirkulane-Zavrč, 3. NK Slovenska Bistrica in 4. NK Drava. Za ekipo OŠ Cirkulane-Zavrč so igrali Mai Mlinarič, Nino Kokol, Dario Ivančič in Žan Levičnik.

Ekipa U-10 se je udeležila turnirja v Destrniku in dosegla 4. mesto.

Veseli smo predvsem, da si tudi naši najmlajši želijo športa in mu dajejo prednost pred računalnikom in televizijo.

Učenci z mentorjema

Sadovi jeseni

1.10.2010 smo imeli učenci od 1. do 9. razreda šole v Cirkulanh naravoslovni dan na temo SADOVI JESENI. Učenci posameznih razredov so imeli ta dan različne dejavnosti. Učenci 1. triletja smo spoznavali vrste in pomen sadja za zdravje.

V šolo smo prinesli različno sadje. Najprej smo si temeljito umili roke, nato še sadje. Pripravili smo delovni prostor, posode, nože, sadje in palčke. Sadje smo narezali na koščke in jih nanizali na palčke. Pri delu smo se ves čas pridno sladkali z okusnimi koščki sadja, peli pesmi o sadju in jeseni, reševali uganke, ... Ob koncu naravoslovnega dne smo sadna nabodala ponudili tudi drugim učencem in delavcem šole. Zelo uspešen dan dejavnosti smo zaključili z okusnimi pečenimi in kuhanimi kostanji na kostanjevem pikniku in zabavnimi igrami.

Učenci 1. triletja

Teden otroka

V četrtek, 1.10.2009 smo imeli naravoslovni dan. Z učenci petega razreda smo se odpravili v gozd. V gozdu smo iskali jesenske plodove. Ko smo jih nekaj našli, smo se odpravili nazaj v razred. Tam smo iz teh plodov izdelovali zanimive slike. Ko smo končali smo se odpravili pred šolo, kjer so starejši fantje pekli kostanje. Kuharice so kostanje tudi skuhale. Mlajši učenci pa so za vse učence pripravili sadna nabodala. Ko smo se do sitega najedli, smo se odpravili na šolsko igrišče, kjer so potekale športne igre. Iz vsakega razreda je tekmovalo nekaj učencev. Žal nismo zmagali. Upam, da bo takih lepih dni še več.

Natalija Pauko 4.a

V torek, 6.10.2009, smo bili zelo navdušeni. Vas zanima zakaj? Zato, ker so nas učiteljice zelo presenetile. Zjutraj smo prišli v šolo in se pripravili na pouk. Učiteljice so nas povabile na šolsko igrišče, kjer nas je čakalo veliko presenečenje. Hitro smo stekli na igrišče, kjer so nas že čakali avtomobilčki in steza s prometnimi znaki in semaforjem. Avtomobili so bili videti kot tisti, s katerimi se vozijo mamice in atiji. Potem smo se vozili vsak posamezno. Kasneje smo odšli še na cesto pred vrtcem, kjer smo se razgibali in seveda risali. S tem smo si vsaj za eno uro povečali šolsko igrišče, kar je bil namen akcije **Ulice otrokom**.

Učenci razredne stopnje

V torek, 13.10.2009, smo učenci drugega in tretjega razreda zasedli površine pred kulturnim oziroma zdravstvenim domom v Zavrču in jih poslikali.

Hiter razvoj tehnike in avtomobilske industrije prinaša nezaželene posledice, saj nam jemlje prostore za brezskrbno igro. Z akcijo **ULICE OTROKOM** smo želeli povedati, da si želimo čim več urejenih in varnih poti, površin za pešce in kolesarje, na katerih bi se otroci lahko brezskrbno igrali in gibali.

Učenci 2.b in 3.b razreda z učiteljicama

Izdelava ljudskih glasbil

Prda je eno najpreprostejših glasbil, ki ga je znal narediti vsak podeželski otrok, če se mu je le posrečilo sneti lubje iz muževne vejice. Cevka snetega lubja se na eni strani malo »postruga«, da se stanjša, nato se stisne in dobi dvojni jeziček. Prda se uporablja samostojno ali kot sestavni del lubnatega roga.

Za lubnati rog je potrebna debelejša muževna vrbova veja. Z nožem zarežemo spiralasto po vsej dolžini in odvijemo lubje s palice, tako dobimo trak. Ta trak zvijemo v koničasto cev, na širšem koncu zatakne trn ali klinček, da se ne razvije. V ožji konec pa vtaknemo prdo. Od dolžine in debeline cevi je odvisna višina tona.

Obe ljudski glasbili so letos izdelali učenke in učenci šestih, sedmih in osmih razredov v sklopu spomladanskega tehniškega dne. Za demonstracijo in pomoč pri izdelavi glasbil smo hvaležni našemu hišniku, gospodu Štefanu Zdravcu.

Učenci 6., 7. in 8. razreda

Zimska šola v naravi - Kope 2010

V ponedeljek, 8. februarja 2010, smo se otroci 5. a in b razreda odpravili z avtobusom na Kope, kjer smo imeli organizirano zimsko šolo v naravi. Pot je bila kar dolga, zato smo si krajšali čas s pripovedovanjem šal, poslušanjem glasbe, nekateri pa so tudi malo zaspali. Prispeli smo okrog poldneva. Prtljago smo najprej pospravili v naše sobe, smučarsko opremo pa v prostor za smuči. Bili smo navdušeni. Komaj smo čakali, da se odpravimo na smučišče.

Na smučišču smo najprej pokazali, kaj znamo, nato so nas vaditelji smučanja razdelili v skupine. Nekateri so se že prvi dan peljali na vlečnici. Rahlo utrujeni smo se vrnili v Lukov dom, kjer nas je po kratkem počitku že čakala večerja. Dneva pa še ni bilo konec, saj smo še opravili večerni pohod s svetilkami. Sledilo je tuširanje in počitek. Nekateri od pričakovanja in razburjenja niso mogli zaspali. Naslednji dan smo imeli zajtrk, po zajtrku na smučišče, kosilo, počitek, spet na smučišče, večerja, nato pa spet večerne aktivnosti – sankanje, ogled filma Hotel za pse, predavanje policista o varnosti na smučišču, imeli pa smo tudi smučarski krst. Ker je naša šola v naravi bila ravno v času pusta, smo zadnji večer imeli tudi ples v maskah ter disko zabavo. Kot bi mignil, je bil tukaj petek. Ta dan smo imeli zaključno tekmovanje, kjer smo vsi osvojili zelo lepa mesta. Nato smo pojedli kosilo, spakirali stvari in že nas je čakal avtobus. Za konec smo se ustavili še v termah Zreče, kjer smo ponovili, kako znamo plavati. Zatem pa smo se odpravili proti domu, kjer so nas pričakali naši starši. Letošnja šola v naravi je bila nepozabna.

Neli Črešnik, Barbara Letonja in Katja Hercog 5.a

Letna šola v naravi - STRUNJAN 2010

Šola v naravi je integralni proces, ki poteka zunaj kraja bivanja. Prepletajo se vsebine športa, naravoslovja, družboslovja, glasbenega in likovnega izražanja. Osnovni namen je spodbuditi kulturni odnos do narave ter spoštovanje naravne in kulturne dediščine. Šola v naravi je tudi izjemna priložnost za spodbujanje pozitivnih medsebojnih odnosov med učenci ter nudi možnost poglobljenega spoznavanja in drugačnega skupnega sodelovanja med učenci in učitelji.

V četrtem razredu organiziramo letno šolo v naravi s poudarkom plavanja.

Tudi letos smo za četrtošolce letno šolo v naravi že šesto leto organizirali v Strunjanu. Nastanjeni smo bili v apartmajih turističnega naselja Salinera. Čudovita mirna okolica, lepa narava, dobri pogoji bivanja, dobri pogoji za izvedbo plavalnih dejavnosti, soline, bližina Pirana in ostalih znamenitosti ter prijazno osebje so razlog, da se vračamo v Strunjan.

Šola v naravi je potekala od 14.6.2010 do 18.6.2010. Poudarek smo dali na plavalnem tečaju, učenci pa so spoznali tudi značilnosti okolice, slovenskega Primorja, življenje ob morju....

V večernem času smo organizirali športne in kulturne aktivnosti. Izvedli smo izlet z ladjico Subaquatic, od Portoroža do Pirana in nazaj ter si ogledali podmorski svet. Veliko smo vključili tudi pohodništvo. Sprehajali smo se ob obali do Pirana in po sprehajalni poti skozi tunel do Portoroža. Šolo v naravi smo zaključili z zabavnim večerom.

Učenci 4.b z učiteljico

Naravoslovni teden 2010

Naravoslovni teden smo izpeljali v prvem tednu meseca marca 2010. Tudi tokrat smo bili gostje v ČŠOD Dom Rak v Rakovem Škocjanu. Bilo je zelo lepo, poučno, zanimivo. Vsebine so bile naravoslovno, družboslovno in športno obarvane. V nadaljevanju je nekaj zapisov vtisov učenek in učencev sedmih razredov, ki so se udeležili naravoslovnega tedna.

Tek na smučeh

V šoli naravi smo imeli veliko aktivnosti. Ena izmed teh je bila tek na smučeh. Najprej nam je učitelj pokazal, kako se smuč priлаго-di za različne temperature snega. Pokazal nam je tudi veliko različnih tipov smuč. Po učenju o smučeh v delavnici, je vsak dobil par smučarskih čevljev, par tekaških smuč in odšli smo na sneg. Bilo ga je še ravno toliko, da smo lahko uživali in se uvajali v lepote tega športa. Zunaj smo se obuli in se naučili, kako se vstane, obrača s tekaškimi smučmi in kakšen položaj moramo imeti pri spuščanju. Ko smo vse to že obvladali, smo smučali in igrali različne igre na smučeh. Zelo smo uživali in se imeli lepo.

Mitja Širovnik in Rok Veselič, 7.b

Od kotla do tkalca

Vsak dan smo spoznavali znamenitosti kraja. Ena izmed teh je bila tudi zanimiva tema z naslovom »Od kotla do tkalca«. Na poti do jame Tkalca smo si ogledali cerkev sv. Kacijana, ki ima zelo zanimivo legendo. Legenda pripoveduje, kako je nastal kraj. Rakov Škocjan je dobil ime po rakih v reki Rak in po svetniku te cerkvice, svetem Kacijanu. Žal pa so od cerkve ostale le še ruševine. Cilj našega sprehoda pa je bila kraška jama Tkalca.

Ogledali smo si vhodno odprtino jame Tkalca. Legenda govori, kako je tkalec vsako nedeljo prihajal v jamo in tkal. V tej jami pa so živele čarovnice, palčki in druga pravljlična bitja. To tkanje jih je zelo motilo, zato so tkalca začarale v kamen.

Legende o kraju so zelo zanimive in že kar malo pravljlično obarvane, čeprav so seveda resnične.

Ana Ropič, 7.b

Lokostrelstvo

V sredo zjutraj smo na urniku imeli lokostrelstvo. Učitelj nam je najprej razložil, kako se strelja z loki. Nato smo poskusili sami in bili smo zelo uspešni.

Potem smo imeli tekmovanje. Vsak učenec je imel tri poskuse, potem nam je učitelj preštel, koliko točk smo dosegli. Najboljši trije učenci so dobili nagrado: svinčnik, beležko in barvice.

Aleš Juršek in Daniel Levanič, 7.b

Plezanje

V četrtek smo se odpravili plezat. Pot do plezalne stene smo prepešačili. Ko smo prišli tja, sta nam učitelja Samo in Polde povedala nekaj o plezanju in o opremi. Nato smo si nadeli varovalne pasove in se odpravili proti plezalni steni. Ko si priplezal na vrh, si se po žičnici spustil navzdol. Tam te je pričakal učitelj in te odpel. Nekatere je bilo strah, a ko so prispeli, so ugotovili, da je pravzaprav zanimivo in bi šli še enkrat. Ko smo se vsi enkrat peljali, smo vse pospravili in se odpravili proti koči, kjer nas je čakalo kosilo. Vsi smo zelo uživali.

Tjaša Radeka in Katja Štumberger, 7.b

Vožnja s kanuji

Bil je oblačen dan. Učenci smo se z učitelji zbrali za brunarico, saj smo se odpravljali vozit s kanuji.

Vzeli smo kanuje, zraven pa tudi vesla in reševalne jopiče. Vso opremo smo odnesli do reke Rak. Prva skupina se je s kanuji vozila prva, druga skupina pa je med tem časom šla v učilnico. Po malici smo zamenjali dejavnosti. Učitelj nam je pokazal kako držimo veslo. Vožnje s kanuji so bile malo naporne, saj so vse bolele roke. V kanujih smo bili po trije. Smešno je bilo, ko se je nekdo odpeljal med veje dreves, saj so drevesa bila pod vodo. Reka Rak je namreč zelo narasla in zato močno poplavljala. Lahko smo se odpeljali tudi do mosta želja, kjer si lahko vrgel palčko v vodo in si nekaj zaželel. Kar nekaj časa smo veslali po narasli reki, potem pa smo se vsi zbrali na bregu reke.

Vzeli smo kanuje in vso drugo opremo in se vrnili v dom. Tako je potekal dan, ko smo se vozili s kanuji. Bila je nova in lepa izkušnja.

Larisa Žula in Lucija Hameršak, 7.b

Zelške jame

Zjutraj smo se odpravili na pohod v Zelške jame. Pot je bila kar dolga in zahtevna, a hkrati zanimiva. Ogledali smo si veliko kraških znamenitosti. Videli smo brezna, vrtače in udornice. Ko smo končno prišli pred jamo, smo si nadeli čelade za varnost saj je bila pot kar nevarna in spolzka. Pred vhodom v jamo nam je gospa razdelila svetilke in odpravili smo se v temno jamo. Jama je bila zelo zanimiva. Iz sten so viseli veliki kapniki in zavese. Ničesar se nismo smeli dotikati, saj so nekateri kapniki zelo krhki in se lahko odlomijo ali pa s svojim dotikom kapnika poškoduje njegovo rast. Videli smo tudi živali, ki živijo v jamah. Zelo zanimivo

je bilo od blizu videti netopirja. Igrali smo se igro netopir in komar. Bilo je super in veliko dobre volje. Uživali smo in mislim, da bi to šolo v naravi vsi še enkrat ponovili.

Reka Rak

Reka Rak izvira v Zelški jami, ponikne pa v Tkalca jami. Reko Rak smo si tudi ogledali. Videli smo tudi jamo, kjer reka ponikne in kjer izvira. Pogovarjali smo se tudi o reki s sedmerimi imeni, to je Ljubljana. S sedmerimi imeni jo imenujejo zato, ker reke v jamah poniknejo in na površje pridejo kot reka z drugim imenom. Na Hrvaškem teče Trebušnica, ki ponikne v Volčji jami, na površje pa priteče kot reka Obrh. Obrh ponikne v jami Golobina, na površje pride kot reka Stržen. Stržen ponikne v Jami Karlovica in Zelških jamah. Z druge strani teče Reka Pivka, ki ne ponikne v Postojnski jami, ampak teče mimo. Iz Zelških jam priteče reka Rak in teče v Tkalca jamo. Pivka in Rak se združita in ponikneta v Planinski jami. Ven priteče kot reka Unica, ki ponikne v Najdeni jami. Iz Najdene jame priteče reka z imenom Ljubljana. Po reki Rak smo se tudi vozili s kanuji.

Romina Zadravec 7.a

Drevesa in živali

Rakov Škocjan je zelo bogat z gozdovi, v katerih najdemo drevesa: mokovec, duglazijo, beli gaber, smreko, jelko in listavce. Latinsko ime za smreko je *Picea Abies*, za jelko pa *Abies Alba*. Naštela bom nekaj najpogostejših razlik med smreko in jelko.

Smreka ima koničast vrh, veje lepo razporejene po deblu, storži visijo navzdol. Jelka ima zaobljen vrh, veje razmetane po deblu, storži stojijo navzgor.

Mokovec je rastlina oz. drevo, ki ima užitne plodove. Če te plodove posušimo in jih zmeljemo, dobimo moko, ki je zelo sladka, zato je dobra za sadni kruh. Če duglazijino vejico mencamo med prsti, imajo iglice vonj po agrumih in je podobna smreki ali jelki. Videli smo tudi gorski javor, ki ima zelo zanimivo deblo.

Postali smo tudi stezosledci. Videli smo sledi jazbeca, kune in lisice. Videli smo tudi medvedje šape in veliko ustrojenih živali. Pokazali so nam tudi iztrebke različnih živali in izbljuvke ptic. Imajo pa tudi posušenega nočnega metulja ali smrtoglavca.

Špela Maicen, 7.a

Plavalni tečaj

Učenci 2. in 3. razreda smo v času od 31.5.2010 do 4.6.2010 obiskovali plavalni tečaj v Termah Ptuj. Vsak dan smo se po malici odpeljali z avtobusom v toplice. V garderobah smo se preoblekli in počakali na plavalne učitelje. V bazenu smo se dobro razgibali ob vodni telovadbi. Potem smo se razvrstili v skupine. S pomočjo plavalnih pripomočkov smo vsak dan pridno pridobivali spretnosti plavanja. Teden je še prehitro minil. Kljub manjšemu začetnemu strahu nekaterih smo bili ob koncu plavalnega tečaja vsi zelo zadovoljni in uspešni. Imeli smo se res lepo.

Na plavalnem tečaju mi je bilo všeč:

- razgibavanje v vodi,
- učenje plavanja
- skakanje na glavo
- plavanje v globokem bazenu
- spust po toboganu

Učenci in učenke 2. in 3. razreda

Otroška varnostna olimpijada

V letošnjem letu smo imeli možnost sodelovati na 5. Otroški varnostni olimpijadi, ki jo organizira Policijska uprava Maribor. Olimpijada je namenjena 4. razredom, vsaka ekipa šteje 10 članov. Namen projekta je, da otroci skozi igro in s skupinskim delom spoznajo nekatere najpogostejše nevarnosti. Naučijo se, kako ravnati v takih situacijah. Seveda brez priprav ni šlo. Veliko smo vadili, hvala tudi gasilcem, ki so nam priskočili na pomoč.

V sredo, 21.4.2010, smo se polni pričakovanj podali v Podlehnik, kjer je bilo predtekmovanje. Čakale so nas štiri igre: človek ne jezi se, vožnja s kolesom, sestavljanje logotipov in zbiranje vode. Pri vsaki igri smo bili zelo zavzeti, pri tem pa seveda nismo pozabili na zabavo. Močno smo si želeli uvrstitve v polfinale, a žal nismo imeli sreče. Po prvotni žalosti pa smo vseeno ugotovili, da smo se na zabaven način veliko naučili in preživeli lep dan.

Učenci 4.a razreda z mentorico

Planinska orientacija

Že prvobitni človek se je moral znati v naravi orientirati, da se je lahko selil iz kraja v kraj, ali odšel kam dlje na lov in se spet varno vrnil. Spretnost orientiranja je bila njegova življenjska potreba in eno od znanj za preživetje. Seveda prvobitni človek za orientiranje ni uporabljal posebnih naprav, ampak se je orientiral po različnih naravnih znamenjih, najbrž pa je imel tudi veliko bolj razvit čut za orientiranje.

Z orientacijo se srečamo takrat, ko zapustimo kraj stalnega bivanja, kjer se gibamo avtomatično – brez premisleka. S pomočjo znanja, izkušenj, dostopnih podatkov in tehničnih pripomočkov lahko obvladamo tudi neznan teren, tako da ves čas vemo, kje se nahajamo in znamo najti pot do izbranega cilja. Orientacija je torej sposobnost, da se znajdemo na neznanem terenu, pa naj bo to gozd, visokogorje, vlemesto ali celo notranjost orientacijsko zahtevnega objekta, na primer velike stavbe ali podzemne jame.

Orientacija je načeloma enaka povsod na Zemlji, vsaj njene osnovne zakonitosti. Lahko pa v orientacijo dodamo nekaj posebnega ali neki dejavnosti lastnega in tako lahko dobimo podzvrst orientacije. Ena takšnih je planinska orientacija poleg npr. vojaške, taborniške, orientacijskih tekov...

Planinska orientacija je s planinskimi dejavnostmi nadgrajena orientacija po hribovitem površju.

Planinske dejavnosti, ki v primeru planinske orientacije nadgrajujejo orientacijo, so:

- hoja po markiranih in nemarkiranih poteh ter brezpotju,
- uporaba kompasa ter planinskih kart oz. državnih topografskih kart,
- reševanje nalog, ki so bistvenega pomena za planinsko dejavnost (varstvo narave, prva pomoč, planinski vozli, gorska reševalna služba ipd.),
- skupinska dejavnost – v planinstvu individualnost v smislu samostojne hoje ni zaželen oblika, saj je združena z veliko mero rizika. Zato se v večino dejavnosti vpeljuje izvajanje aktivnosti v skupinah.

Planinska orientacijska tekmovanja (POT)

Skozi planinska orientacijska tekmovanja se mladi medsebojno spoznavajo, povezujejo, spoznavajo pokrajine in krajevne značilnosti, spoznavajo in upoštevajo načela Čistnega kodeksa slovenskih planincev.

Tekmovalci rešujejo praktične naloge iz orientacije, pokažejo znanje vezanja planinskih vozlov, prve pomoči, varstva narave, poznavanja gorstev in splošnega planinskega znanja. Teoretično znanje se preveri s pisnimi nalogami iz snovi planinske šole, na progi pa s pomočjo karte in kompasa poiščejo kontrolne točke v čim krajšem času.

Dosežki cirkulanskih planincev na orientacijskih tekmovanjih

Tudi v tem šolskem letu tekmujejo mladi planinci PD Cirkulane v kategoriji B (osnovnošolci od 7-9 razreda) na področnih orientacijskih tekmovanjih v ligi MDO Podravje. Udeležili smo se vseh treh tekem-24. oktobra 2009 v Podlehniku, 10. aprila 2010 v Lovrencu na Pohorju z dvema ekipama, 24. aprila 2010 v Rušah z eno ekipo. Na vseh treh tekmah je naša ekipa dosegla prvo mesto. S tem so si tekmovalci priborili nastop na državni ravni Slovensko planinsko orientacijsko tekmovanje (SPOT).

SPOT-a so se udeležili 23.05.2010 v Ravnah na Koroškem. V zelo ostri konkurenci so dosegli odlično sedmo mesto.

Vse, ki bi radi izvedeli o planinski orientaciji kaj več ali se poskusili v tej tekmovalni disciplini, ki ponuja veliko gibanja, znanja, druženja, zabave... pa vabimo med nas.

Mladi planinci z mentorjem

Utrinki iz podaljšanega bivanja

Pri podaljšanem bivanju smo zelo ustvarjalni. V tem šolskem letu smo plesali, peli in se nato predstavili na proslavah ali koncertih. Sodelovali smo v različnih projektih in se veliko posvečali likovnemu ustvarjanju. Preizkusili smo se v različnih tehnikah:

- slikanje s temperami, voščenkami...
- oblikovanje iz gline, das-mase, plastelina...
- slikanje na steklo,
- kaširanje - izdelovanje cvetličnih lončkov, v katere smo sejali in jih kot velikonočni aranžma nesli domov staršem,
- uporabljali pa smo tudi različne plodove in naravne materiale.

Sončno vreme smo izkoristili za sprehode v naravo, bili smo v gozdu, sadovnjaku in na travniku. Opazovali in poimenovali smo živali, rastline smo posušili in izdelali herbarij.

Veliko časa smo namenili tudi gibanju na prostem in se naučili nekaj novih otroških igrice.

Tudi v prihodnje se bomo trudili, da bomo v veliki meri ustvarjalno preživljali čas in se preizkušali na različnih področjih.

Učenci OPB z učiteljicama iz Zavrča

Kako smo preživeli šolsko leto 2009/2010 v podaljšanem bivanju?

Leto je minilo zelo hitro, saj so bili dnevi vedno zelo zanimivi, delovni in ustvarjalni. Glavni cilj podaljšanega bivanja je bil, da učenci ustvarjalno preživijo prosti čas, se kulturno in zdravo prehranjujejo, se navajajo na samostojno učenje in redno opravijo domače naloge, ter se sprostijo ob različnih igrah v učilnici ali na prostem.

ANKETA – KAJ MI JE BILO NAJBOLJ VŠEČ V PODALJŠANEM BIVANJU?

Monika – da sem veliko risala, igrala petelinčka in med enim ognjem

Niko – ko smo se igrali

Dominik – ko smo sestavljali velike kocke

Anja, Andreja – ko smo se igrali v kotičku kuhinje
Deja - rada sem delala nalogo
Dunja – ko smo se igrali z žogami na igrišču
Andreja – ko smo se igrali zunaj
Nejc – ko smo delali metuljčka
Sašo – ko smo se igrali z lego kockami

Mai, Peter, Segal, Nino – ko smo igrali nogomet
Mateja – ko smo barvali velike grozde za šolska okna, kaširali velike zvončke, gledali risanke, peli in plesali – vseč mi je bilo vse
Eva – ko smo delali rožice za pusta, ko mi je vzgojiteljica pomagala pri domači nalogi
Manuela – ker rada delam in ustvarjam, mi je bilo vse zelo vseč
Zala B. – ko smo bili zunaj, ko smo se igrali v kotičkih, ko smo delali rožice, zvončke, risali in barvali, brali, tudi domačo nalogo sem rada delala
Karolina – ko smo imeli modno revijo, ko smo brali zgodbe
Zala H. – ko smo se igrali v kotičkih, zunaj v parku, na igrišču, ko smo izdelovali iz papirja, kartona, zamaškov, ko smo si delali verižice
Igor – ko smo lahko risali
Marina – ko sem se igrala frizerko, kuharico in ko sem risala in štela številke, igrala palčice
Bernarda – ko smo se igrali v kotičku ali zunaj na igrišču
Jure – ko smo lahko gledali risanko
Tomi – ko sem sestavljal modre kocke
Mitja – ko sem igral nogomet in se igral z avtomobilčki
Tamara, Iva – ko smo se igrali v kotičku živali: muce in kužke
vzgojiteljica Silva – Najbolj sem bila vesela, ker so otroci radi prihajali v podaljšano bivanje, kjer so se zelo trudili, da so v čim večji meri upoštevali šolska pravila. Skozi celo šolsko leto smo si prizadevali, da smo z različnimi izdelki skrbeli za okrasitev naše šole, jedilnice in hodnikov. Radi smo priskočili na pomoč pri izdelavi različnih scen, vizitk in darilc. Redno smo poskrbeli za domače naloge. Bilo nam je lepo.

Učenci OPB z učiteljico iz Cirkulan

Petra Kolednik, 2009

RAZISKOVALI SMO

Mednarodni projekt PASAVČEK

Večina naših učencev prihaja v šolo s šolskim kombijem, nekatere vozijo starši, tisti, ki stanujejo blizu šole, pa pridejo peš. Tako smo prav vsi vsak dan na cesti. Zelo pomembno je, da pridemo varno v šolo in se varno tudi vrnemo domov. Zato posvečamo prometni varnosti v šoli veliko pozornost. To je bil tudi eden izmed razlogov, da smo se že pred tremi leti vključili v mednarodni projekt PASAVČEK. Želeli smo se naučiti še več o našem varnem vključevanju v promet. Skrb za večjo varnost otrok v prometu nas je spodbudila, da smo se tudi v letošnjem šolskem letu z učenci 1. triade vključili v mednarodni projekt »PASAVČEK/EUCHIRES«.

IZVAJALCI PROJEKTA: Učenci 1. a , 2.a in 3.a razreda z razredničarkami

CILJ PROJEKTA: Pravilna uporaba otroških varnostnih sedežev in varnostnih pasov med vožnjo v avtomobilu.

CILJNA SKUPINA: Otroci stari 6, 7 in 8 let ter njihovi starši.

OSREDNJA FIGURA: Lik Pasavčka, ki na zabaven način opozarja otroke:

RED JE VEDNO PAS PRIPET

Poiskati smo želeli odgovore na zastavljena vprašanja:

Zakaj pripeti otroka z varnostnimi pasovi?

- Pas prispeva k bistvenemu zmanjšanju posledic ob trku.
- Statistika kaže na slabo uporabo otroških varnostnih pasov in pasov na zadnjih avtomobilskih sedežih.

Zakaj ime PASAVEC?

V jezikih vseh sodelujočih držav ima lik tudi besedo **pas** (slo. pasavec, lat. Tolypeutes, ang. Armadillo).

- Z besedno igro poudarja uporabo varnostnega pasu.

UPORABLJENI MATERIALI IN PRIPOMOČKI:

- gradiva Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu: plakati, stojalo za pisala, obešanke pasavček, letaki, pasavček kopitljaček, brošure, prenovljene spletne strani, CD, žig
- literatura: knjige, revije, časopisi

- internet, otroški varnostni sedeži, likovni materiali in pripomočki

KONTINUIRANO IZVAJANJE PROJEKTA:

- projektno delo je potekalo od novembra 2009 do aprila 2010

NAŠI SODELAVCI PRI PROJEKTNEM DELU:

- starši, vzgojiteljica, računalničar, knjižničarka, policist, voznik šolskega kombija, hišnik, članica občinskega SPVCP

PREDSTAVITEV PROJEKTA:

- priprava razstave ob zaključku projekta
- razstavo so si ogledali: starši, učenci in delavci šole ter vrtca, predstavniki občine in policije

Pri delu v projektu Pasavček, mi je bilo najbolj všeč:

- ko nam je policist Robert pokazal, kako se pravilno pripravo z varnostnim pasom v otroškem sedežu (Dunja),
- všeč so mi bile pobarvanke pasavček (Andreja),
- ko sva z atom delala pasavčka »kopitljačka« (Nejc),
- ko smo reševali učni list pasavček z računi (Monika),
- ko smo izdelovali avtomobilčke (Mitja),
- ko smo risali žival pasavec (Anja),
- ko sem sedel v otroškem sedežu in me je policist pravilno pripasal (Niko),
- uživala sem, ko smo plesali ples ob pesmici »Avto« (Tamara),
- ko smo se naučili pesmico Pasavček (Deja),
- da sem se veliko naučila o živali pasavec (Marina),
- učni listi s povezovanjem števil (Tomi),
- delo v računalniški učilnici (Jure),
- da sem se vozil z avtomobilčki, bil sem pravi šofer- sam sem ovinkal in pritiskal na gas (Igor),
- ko sem si izdelal stojalo za pisala, na njem je polno pasavčkov (Dominik),
- da so učenci pridno sodelovali in uživali pri besednem, likovnem in gibalnem ustvarjanju (učiteljica Dragica).

Učenci 1.a razreda z učiteljico

V projektu »Pasavček sem se naučil/a:

- v avtu moramo otroci uporabljati varnostni sedež (Zala)
- varnostni sedež potrebujemo do 12. leta starosti ali do velikosti 150 cm (Eva in Iva)
- če nismo pripeti z varnostnim pasom, lahko med nesrečo dobimo poškodbe (Andreja)
- mamico, atija, babico in dedija sem naučila, da morajo uporabljati varnostni pas (Mateja)
- »Red je vedno pas pripet« (Peter)
- pesmico Pasavček (Sašo)
- pripeti moramo biti, dokler se avto ne ustavi (Mai)
- pasavec je žival, ki ima oklep in živi v Ameriki (Karolina)
- med vožnjo ne smemo stati in skakati (Bernarda)
- upoštevati moramo prometna pravila in prometne znake (Zala B.)
- spomniti odrasle, da se pripnejo (Nino)

- da umre v prometnih nesrečah veliko otrok, ki niso pripeti
(Manuela in Segal)
- da učenci poznajo in upoštevajo pravila prometne varnosti ter k temu vzpodbujajo tudi odrasli
(učiteljica Marinka)

Učenci 2.a razreda

Zapisali smo:

Pasavček kopitljaček

Pasavčka sem najprej izrezal iz papirja. Nato sem mu z gumbi prišil roke in noge. Povezal sem jih z vrvico. Z njo lahko pasavčku premikam roke in noge. Pri delu sem se zelo zabaval.

Nejc Kralj, 3.a

O Pasavčku

Izdelali smo pasavčka iz papirja in plastelina. Narisali in pobarvali smo pobarvanke. Izdelali smo knjige z zgodbami o pasavčku. Ogledali smo si prometne znake in jih risali s kredami. Vozili smo se z avtomobilčki na baterije. Prišel je tudi policist.

Viktorija Zadavec, 3.a

Pasavček gre prvič v šolo

Danes je bil Pasavček zelo vznemirjen, kajti z mamo sta šla kupit torbo in šolske potrebščine. Izbral si je torbo rdeče barve z napisom RED JE VEDNO PAS PRIPET. Prišel je prvi šolski dan. Mama in Pasavček sta sedla v avto. Pripela sta se z varnostnim pasom in odpeljala v šolo. Pasavček je v razredu sedel zraven najboljšega prijatelja. Malo so se pogovarjali, se predstavili in nato začeli s poukom. Bilo je zelo lepo.

Veronika Polajžer, 3.a

Pasavček in težava

Bil je vroč dan. Pasavček je šel ven in videl nekaj neverjetnega. Otroci se v avtomobilu niso pripeli z varnostnim pasom. Rekel jim je, naj se pripnejo, a ga niso ubogali. Ko so se peljali, se jim je skoraj zgodila prometna nesreča. Od takrat se zmeraj pripnejo z varnostnim pasom.

Primož Kranjc, 3.a

Učenci in učiteljice 1. triletja Cirkulane

Učenci prve triade osnovne šole Cirkulane-Zavrč in otroci vrtca smo v tem šolskem letu izvedli projekt »RED JE PAS PRIPET«. V projektno skupino je bilo vključenih 60 otrok. Projektno delo je potekalo vso šolsko leto, saj imamo v načrtu tudi promet. V projektnem tednu smo si delo razdelili po skupinah. Srečali smo se tudi s policistom, ki nas je seznanil o poteku dela. Izdelovali smo plakate in jih obesili na vidnih mestih v šoli, risali skice kraja, varne prometne poti in opozarjali na nevarne točke. V kraju smo opazovali promet in ugotavljali število pripetih potnikov. Izdelali smo različne likovne izdelke in slikali slike na temo prometa, spoznavali in izdelovali prometne znake, izdelali knjigo o prometu, pasavčka, pobarvanke in prometna sredstva. Naši

otroci se dnevno vključujejo v promet, zato je ogrožena tudi njihova varnost. Otroke smo ves čas navajali, da preden stopijo na vozišče, najprej pogledajo, če se jim približuje vozilo. Pri prehodu čez cesto smo bili pozorni na to, da je otrok resnično pogledal na levo in desno in s tem tudi opazoval, kaj se dogaja na cesti. Vstop otroka v osnovno šolo je pomemben življenjski mejnik. V vrtcu se otroci pripravljajo in usposabljaajo za samostojno sodelovanje v prometu, saj bodo kmalu sami hodili v šolo in se sami vračali iz nje. Otrokom mora zato pomagati celotno okolje, še posebej pa starši. Pri opazovanju prometa smo jih spodbujali, da bi razločevali različne zvoke in s tem ugotavljali smer, iz katere se sliši zvok. Ugotavljali so, da nam zvok lahko pomaga, da ravnamo pravilno. Otroke smo opozarjali tudi na to, da vstopajo in izstopajo iz avta na strani, ki je obrnjena stran od drugih vozil in prometa. V četrtek, 15.4.2010, smo imeli predstavitev projekta. Ta dan so nas obiskali predstavniki iz Ministrstva za promet in nam demonstrirali pravilno uporabo otroških sedežev. Seznanili so nas tudi s posledicami nepravilne uporabe varnostnega sedeža in varnostnega pasu in o nevarnosti, kadar v avtomobilu sploh nismo pripeti.

Učenci in učiteljice 1. triletja Zavrč

Peljal sem se z avtomobilom

Vsako jutro naju mami z bratom pelje v šolo. Pridemo do avta, damo torbe v avto, sedemo na sedež in se pripnemo z varnostnimi pasovi. Ko se pripeljemo do šole, mami ustavi avto, takrat se komaj odpnemo. Vzameva torbe in greva v šolo.

Ko smo se peljali na morje, smo imeli prometno nesrečo. Hvala bogu, da smo bili vsi pripeti. Varnostni pas nas je obvaroval, da ni bil nihče poškodovan. Večkrat se spomnim na ta dogodek, zato atija in mamo ter tudi bratca vedno spomnim, da se takoj v avtomobilu pripnemo.

Kevin Vesenjaj, 3.b

Projekt Policist Leon svetuje

Na naši šoli v Zavrču smo v petem razredu že drugo leto v preventivnem projektu slovenske policije Policist Leon svetuje.

V jeseni nam je prinesel policist delovne zvezke. V njih je bilo vse o prometu, pirotehnik, nevarnosti interneta, vandalizmu, drogah, kriminaliteti, ... Posamezne teme nam je skozi leto tudi predstavil. Učenci smo mu postavljali vprašanja. Na vse je odgovoril. Delovne zvezke smo pridno reševali. Učiteljica je na koncu pregledala zvezke in izbrala učence, ki so bili pri izpolnjevanju najuspešnejši. Izvedli smo žrebanje in nagrado je dobila Samanta.

V sklopu projekta smo izvedli kolesarski izpit. Vsi smo ga uspešno opravili.

Na začetku leta smo si ogledali lutkovno predstavo 113. Bila je poučna, zabavna ter zelo smešna. Na isti dan se je tudi predstavila policija s stvarmi, ki jih uporablja pri svojem delu. V mesecu maju smo bili na letališču v Moškanjcih na dnevu odprtih vrat Policijske postaje Gorišnica.

Lara Bogataj, 5.b

Ena ena tri

V sredo zjutraj smo si v šolski jedilnici ogledali lutkovno predstavo z naslovom Ena, ena, tri. Za pravo gledališko vzdušje je dodatno poskrbel naš hišnik Zvonko, ki je zatemnil okna. Z glasbo, odrom in pravo osvetljavo se je začela predstava. V igrici je imel glavno vlogo zajček, ki ni ubogal mame. Zajčka je lovila lisica. Ker je bil v strašni stiski, je poklical telefonsko številko 113. Prišel je policist medved in lisico napodil. Pri ogledu igrice smo se učenci veliko naučili in nasmejali smešnim prigodam. Po igrici nas je obiskal gospod policist, Robert Ovčar. Skupaj s sodelavci policisti nam je predstavil različne predmete, ki jih policija uporablja pri svojem delu. Učenci smo bili zelo navdušeni nad izurjenim psom. Skupaj z lastnikom sta prikazala kar nekaj vaj in iger. Učenci smo morali pri predstavitvi s psom strogo upoštevati pravila vedenja, ki nam jih je predhodno podal lastnik. Posebej mi je ostalo v spominu, kako je pes zgrabil človeka – lastnika in ga ni izpustil. Želim si, da bi še kdaj policist pripeljal psa in da bi še kdaj pri nas odigrali tako zanimivo in poučno igrico, kot je bila igrica Ena, ena, tri. V imenu otrok se skupaj z učitelji zahvaljujem Svetu za preventivo in vzgojo v cestnem prometu na občinski ravni ter policistom, da so omogočili tako lep in poučen dan.

Lena Zebec, 5.b

Dani, 2010

Stella, 2010

Dragi dedek!

V šoli smo se učili o prometnih znakih. Ker si šofer, jih poznaš. Med vožnjo jih dobro opazuj. Bodi pozoren na pešce ne cesti, še posebej v naselju in v bližini šol. Ko prečkajo cesto se ustavi tudi, če ni prehoda za pešce.

Ker rad pešachiš, bodi previden. Hodi po pločniku, če pa ga ni, pa po levi strani cestišča. Če boš hodil v mraku in temi, imej s seboj kresničko. In bodi oblečen v svetla oblačila.

Tvoja vnukinja, Stella Furjan, 4.b

Dragi dedi!

V šoli smo se učili o varnosti na cesti in o prometnih znakih. Z babico gresta velikokrat na cesto, zato imejta vedno pri sebi kresničko. Če kresničke nimaš, obleči oblačilo z odsevniki ali pa vsaj svetla oblačila. Ne vozi prehitro, ker hitrost ubija. Vem, da poznaš prometne znake, zato jih upoštevaj. Tudi to leto je vse preveč žrtev prometa, zato bodi previden na cesti.

Pismo ti pišem zato, ker bi te rad opozoril na varnost v cestnem prometu. To zimo se ne vozi pogosto, ker so poledice. Hvala, ker si pismo prebral in bodi previden.

Timotej Trančar –Kokot, 4.b

Kolesarski izpit v 5. razredu

Kolesarski izpit je prva resna cestna preizkušnja za učence petih razredov osnovne šole, pri katerem morajo pokazati celovito poznavanje cestno prometnih predpisov, obvladati spretnostno vožnjo na kolesarskem poligonu in seveda uspešno opraviti še praktično vožnjo s kolesom na prometnih površinah z vsemi ostalimi udeleženci v prometu.

Usposabljanje za vožnjo s kolesom ter teoretični in praktični del izpita izvajamo v 5. razredu osnovne šole po predpisanem programu. Po opravljenem izpitu dobijo otroci kolesarsko izkaznico, s katero lahko vozijo po vseh za kolesarje dovoljenih javnih prometnih površinah. Tudi letošnje šolsko leto smo začeli s pripravami na kolesarski izpit že v mesecu januarju. Sprva smo spoznali teoretične vsebine in sicer opremo kolesa in kolesarja, prometne znake, vožnjo s kolesom, premike s kolesom in križišča. Znanje smo še dodatno utrjevali preko računalniškega programa S kolesom v šolo. Ko smo teorijo dodobra usvojili, so učenci pisali teoretičen del izpita in vsem je uspelo. Po uspešno opravljenem teoretičnem delu je sledila vožnja s kolesom po prometnem poligonu. Tukaj učenci dokažejo, da obvladajo kolo in da so pripravljeni na praktično vožnjo v prometu. Učenci so kolesarili v skupinah po pet skupaj z mentorico. Tako se v resničnih prometnih situacijah učijo pravilnega ravnanja pri vožnji s kolesom. Pri tem nam je bil v veliko pomoč tudi policist s svojimi sodelavci. Kolesarski izpit so učenci dokončno opravili v petek, 11. junija 2010. Na praktično vožnjo so se dobro pripravili, pokazali znanje in spretnost, ki ju bodo, verjamem, še naprej s pridom uporabljali. Naj še omenim, da je hkrati potekal v našem razredu tudi projekt Policist Leon svetuje. Učenci so gradivo reševali doma za sprotno vajo. Policist, g. Robert Ovčar, pa je na podelitvi z žrebom določil in podelil praktično nagrado učenki Neli Črešnik. Po opravljenem izpitu je ravnateljica, ga. Kristina Artenjak, namenila učencem nekaj vzpodbudnih besed, naša predstavnica v Svetu za preventivo občine Cirkulane, ga. Dragica Kolednik, pa je svečano podelila še praktične nagrade, vzvratna ogledala. Vsem učencem želimo predvsem varno vožnjo!

Učenci 5.a z učiteljico

GO-CAR-GO

V projekt Go-Car-Go smo se vključili v šolskem letu 2009/2010 v sodelovanju s Strojno šolo Ptuj. V projekt smo vključili učence sedmega razreda lokacije Cirkulane. Dno vozila smo naredili iz vezane plošče, debeline 12 mm. Na dno smo namestili "karoserijo" vozila. Poskušali smo biti racionalni in smo za blatnike in karoserijo uporabili kartonaste embalažne škatle. Z malo truda, ščepom domišljije in veliko dobre volje smo naredili naše vozilo. Še dobro, da imamo na šoli učiteljico Silvo, ki ima vedno veliko idej in predvsem volje in izkušnje na področju kaširanja papirnih gradiv. Pri barvanju so pomagali tudi učenci iz šestega razreda. Za sedež smo uporabili sedalo in naslon šolskega vrtljivega stola, ki nam ga je odstopil hišnik, saj je bil nosilni steber tako poškodovan, da ni bil več varen za redno uporabo. Pri krmilu in ročni zavori ni šlo brez standardiziranih elementov sta na pomoč priskočila učitelj in g. Marjan. Tudi na tem področju smo uspeli. Uporabili smo dele kolesa.

Za varnost je potrebno uporabljati varnostni pas - red je vedno pas pripet! Uporabili smo varnostni pas, ki nam ga je odstopil g. Boris.

K sodelovanju smo povabili tudi lepši del našega oddelka, sošolke, ki so razmišljale o možnosti trženja našega vozila, o alternativnih virih energije, o dodatni opremini....

Z našim vozilom smo se udeležili srečanja šol, ki so v projektu sodelovale. Na srečanju je vozila in vožnje komentiral Miran Ališič – bilo je zelo zanimivo in zabavno. Naše vozilo ni bilo najhitrejše, veliko pohval pa smo dobili na račun izvedbe in izbire materialov za opremo. Poleg priznanj smo vsi sodelujoči učenci dobili tudi enodnevno vstopnico za ogled muzeja in obisk Term Ptuj. Povabljeni smo tudi na izlet.

Učenke in učenci 7.a

Slovenska mreža zdravih šol

OŠ Cirkulane-Zavrč je bila 10.4.1998 sprejeta v Slovensko mrežo zdravih šol. Glavni cilj je promocija zdravja v šolskem okolju. S tem želimo dolgoročno povečati razumevanje in ozaveščenost mladih za izbiro zdravju naklonjenega vedenja. Želimo vplivati na njihovo vedenje, na njihovo boljše zdravje. Prizadevamo si k celostnemu pristopu pri promociji zdravja, zato v aktivnosti vključujemo učence, pedagoške delavce, druge delavce šole, starše, zdravstvene delavce in lokalno skupnost.

Vsako šolsko leto si postavimo rdečo nit. V letu 2009/2010 smo izbrali temo Odnos-si. Namenili smo večjo pozornost odnosu do sočloveka, dobri komunikaciji, odnosu do zdravja, odnosu do okolja, domačega kraja, računalnika, odnosu do zasvojenosti z različnimi kemijskimi substancami...

V okviru letošnje teme smo izvedli veliko aktivnosti:

- zbiranje zamaškov (humanitarnost, pomoč invalidni osebi)
- podari zvezek skritemu prijatelju ali prijateljici (akcija Karitas)
- aktivnosti ob nevarnosti pandemske gripe (učenje pravilnega umivanja rok, načina kašljanja in pomen pravilnega izvajanja za preprečitev okužbe)
- varna uporaba interneta (razgovor z učiteljem računalništva pri razrednih urah)
- pohod prijateljstva (športni dan izveden skupaj s starši delavci šole, učenci in njihovimi sestrami, brati, dedki in babicami)
- sadovi jeseni (naravoslovni dan: druženje učencev od 1. do 9. razreda na kosanjem pikniku z zabavnimi igrami)
- Varna pot v svet odraslosti (naravoslovni dan – Aids, predavanje dr.Kolarjeve)
- Mladi in alkohol (naravoslovni dan, delavnice)
- predavanje o novem zakonu o nasilju za starše in delavce šole)
- monodrama Tudi ljubezen ti droga vzame (Kristina Kuča)

Letošnjo rdečo nit smo zaključili z zaključno prireditvijo ob dnevu šole in občinskem prazniku v Cirkulanah, na kateri smo poudarili odnos do domačega kraja in domovine.

Vodja tima Zdrave šole

Droge in mi

Oktobra je učenka 9. razreda, Kristina Kuča pripravila za učence 9., 8. in 7. razreda monoigro z naslovom Tudi ljubezen ti droga vzame. Monoigro so si lahko ogledali tudi starši na roditeljskih sestankih.

Predstava je govorila o Katarini, ki je sošolke niso marale, ker je mami povedala, da je neka druga sošolka prinesla na zabavo alkohol. Mama pa ni hotela, da bi njena Katarina bila osamljena, zato ji je našla prijateljico, ki je bila direktoričina hči. Skupaj sta hodili na zabave in Katarina je tam spoznala fanta, ki ji je postal zelo všeč. Takrat je začela piti pivo in jemati droge. To se ji ni zdelo nič posebnega, saj si je mislila, da lahko neha kadarkoli hoče. A s časom je spoznala, da ni tako preprosto, da ne more nehati. Vsak vikend je Katarina hodila s prijateljico ven. Mama ni niti posumila, kako slabo družbo ji je izbrala. Za Katarino se je bližal konec šole. Izvedela je, da bodo prijatelji in fant, v katerega je bila neskončno zagledana, odšli na morje in Katarina je hotela zraven. Doma je starše komaj prepričala, a če ne bi bilo mamine direktorice in prijateljice, ji ne bi uspelo. Seveda brez denarja ni šlo, ampak se je hitro znašla. Vzela je spričevalo, obiskala sorodnike in denar je kar deževal. Odšli so na morje. Fant, ki ga je imela tako rada, ni imel več "robe" pa še vseeno mu je bilo za Katarino. Bilo ji je zelo hudo, a morala je potešiti lakoto po drogah, zato si je našla drugega dobavitelja.

Staršema je bilo Katarininega narkomanstva dovolj, zato sta jo s težkim srcem odpeljala na zdravljenje, kjer je ostala nekaj časa in se obvladovala brez drog. In kaj je imela od teh užitkov? Nič, samo škodila si je.

S sošolci in sošolkami smo se po predstavi pogovarjali, kako zelo te droga lahko prizadane. Vedeli smo, da te prizadane, a nismo vedeli, da tako zelo. Nekateri so rekli, da si ni vredno uničevati življenja na tak način in da umreš zaradi lastne neumnosti in radovednosti. Zato smo se odločili živeti brez drog. Saj o drogah vemo veliko.

Droge so poživila in hkrati strup. Čeprav nekateri uživajo v tem, to traja le nekaj trenutkov. Telo se s časoma navadi na droge in jih potrebuje kot vodo ali hrano. Problem pa nastane takrat, ko zmanjka denarja. Takrat si revež, prosjačič, nihče ti ne pomaga, vsi te zavržejo in takrat si sposoben tudi ubijati za denar. To traja nekaj let, lahko se odvadiš na zdravljenje, če pa ne, pa preprosto umreš.

Sara Krajnc, 9.b

Mesec boja proti zasvojenostim

Mesec november je mesec boja proti zasvojenostim. Učenci 8.a in 8.b razreda smo v delavnicah razmišljali o mladih in alkoholu. Spoznali smo, da smo sami odgovorni za svoja dejanja. Ugotovili smo, da je zelo pomemben tudi odnos odraslih do alkohola, saj so prav odrasli mladostnikom velikokrat vzor.

AIDS – odprite oči, življenje je dragoceno!

Učenci 9.a in b razreda smo razmišljali o problemu širjenja AIDS-a. Delali smo v šestih delavnicah. Izdelovali smo zloženke, s katerimi smo osveščali ostale učence o širjenju AIDS-a. Presenetilo nas je število okuženih z virusom HIV v Afriki. Ogledali smo si DVD z dokumentarnim filmom "Hočem živeti" ter PowerPoint predstavitev "AIDS zaznamuje Afriko - Ali nam je mar?" S svojimi izdelki smo sodelovali v splošni razstavi Karitasa na www.karitas.si/aids ter v tematski publikaciji o problematiki AIDS-a v Afriki, ki jo bodo prejeli tudi slovenski politiki.

Učenci 8. in 9. razreda

Zdravi in čisti zobje

Skozi celo šolsko leto smo tudi prvošolčki skrbeli za zdrave in čiste zobe. Obiskali smo zobozdravnika in opravili sistematski pregled. Ob koncu šolskega leta smo si zaslužili priznanje kot zmagovalci tekmovanja za čiste zobe ob zdravi prehrani.

Učenci 1.b

Podaj mi čisto roko

Tudi v letošnjem šolskem letu smo se učenci in učiteljice v Cirkulanah odločili za aktivno sodelovanje v projektu ZDRAVA ŠOLA. Rdeča nit letošnjega projekta je tema: ODNOS – SI. V začetku šolskega leta smo načrtovale številne aktivnosti projekta. Zaradi širjenja novih bolezni, predvsem nove gripe, smo posebno pozornost posvetili odnosu do zdravja. V ta namen smo v goste povabile ga. Verico Turk iz ZD Ptuj. Predstavila nam je teoretične osnove o pomenu osebne higiene, s poudarkom na pravilnem umivanju rok, kar nam je tudi nazorno demonstrirala. V evalvaciji izvedbe te načrtovane naloge ugotavljamo, da so učenci osvojili praktično znanje pravilnega umivanja rok ter da se zavedajo pomena preventivnega ravnanja za zdravje.

Učiteljice 1. triletja Cirkulane

Mladi in Evropska unija

V okviru projekta »Mladi spoznavamo države Evropske unije« so učenci pri izbirnih predmetih Turistična vzgoja in Srečanje s kulturami in način življenja ljudi, spoznavali deželo Grčijo, njene naravnogeografske značilnosti, zgodovino, kulturo, običaje, navade ljudi, grško kulinariko, športnike,...

Svoje delo so predstavili v soboto, 8. maja 2010, pred mestno hišo v Ptuju, kjer smo pripravili stojnico ter se predstavili z znanim grškim plesom sirtaki.

S plesom in tradicionalnimi grškimi oblačili smo se predstavili še ob prazniku občine Cirkulane in dnevu šole, 4. junija.

Učenci 8. in 9. razreda z mentorico

Dan šole

”O, Vareš moj, od kod lepote tvoje!”

Tako smo zapeli 4.6.2010 na dnevu šole, ki smo ga praznovali skupaj z občino Cirkulane. Naslov naše prireditve je bil Prelepi griči haloški. Spoznali in sprehodili smo se po vseh cirkulanskih naseljih. Po tej poti so nas peljali učenci Jasna Gabrovec, Špela Maicen in Alen Fuks. Trenutke so nam polepšali otroci vrtca in učenci šole: otroški in mladinski pevski zbor, orkester z vodnimi glasbili, živi griči, pisana mavrica in ”gostje iz Grčije”. Prireditev nam je lepo uspela.

Učenci z mentorji

Raziskovalna naloga 2010

Tema mojega raziskovanja je društvena dejavnost na področju humanitarnosti mojega domačega kraja Zavrč v Halozah.

Veliko podatkov sem našla v različnih virih. Tako sem v raziskovalni nalogi naredila krajši kulturno-zgodovinski oris kraja. Zanimalo me je, ali so razlogi za humanitarno delovanje v kraju obstajali tudi nekoč. Izkazalo se je, da je res tako. S prebiranjem šolske kronike med obema svetovnima vojnoma sem izvedela, v kako težkih razmerah so živeli takratni učenci moje šole in na kakšen način jim je učiteljstvo poskušalo stisko omiliti. Izvedela sem tudi za takratna društva, ki so delovala takrat v šoli – največkrat zgolj na papirju. Veliko sem o socialni sliki v času pred drugo svetovno vojno izvedela iz Leksikona Dravske banovine. O nerešeni agrarni reformi, s katero so po prvi svetovni vojni hoteli pomagati haloškemu prebivalstvu, sem izvedela iz prispevka Ljubice Šuligoj iz katerega razberem, da ta ukrep ni rešil socialno-ekonomskih nasprotij – revščina je ostala.

Zdelo se mi je tudi primerno, da v šolski kroniki poiščem primere humanitarnih aktivnosti na šoli, ki jo obiskujem. Tudi te primere navajam v raziskovalni nalogi.

Ob prebiranju šolske kronike sem naletela na društva in organizacije, za katere sem vedela že prej, za nekatere sem slišala prvič, oziroma jih danes ni več. To je bil razlog, da moja naloga vsebuje krajše predstavitev teh organizacij in društev.

V raziskovalnem delu naloge sem si zastavila hipoteze, da v času mojega raziskovanja krajani poznajo humanitarne organizacije v kraju, da odobravajo humanitarno delo, da menijo, da so humanitarne organizacije potrebne in da cenijo ter spoštujejo ljudi, ki delujejo na humanitarnem področju. Hipoteze sem preverjala in potrdila z opravljenimi vodenimi intervjuji med krajani in z anketnim vprašalnikom.

Odgovori na zastavljena vprašanja v anketi so takšni, da so me pripeljali do sklepov, na osnovi katerih sem hipoteze lahko potrdila. Prav tako sem hipoteze lahko potrdila s spoznanji vodenih intervjujev. Zraven tega sem dodobra spoznala delo nekaterih humanitarnih organizacij našega kraja in ugotovila, kako zelo pomembno in družbeno koristno delo opravljajo ti skromni posamezniki.

Zdi se mi, da je v sodobnem času vse več ljudi potisnjenih na družbeni rob in so zanje humanitarne organizacije možnost za omilitev stiske. Vesela sem, da sem z raziskavo dokazala, da završki krajani o krajevnih humanitarnih organizacijah in ljudeh, ki v njih delajo, razmišljajo pozitivno. Svojo nalogo pa razumem tudi kot izraz spoštovanja do ljudi, ki se trudijo na tem področju.

Za izdelavo te raziskovalne naloge sem porabila veliko svojega prostega časa. Vesela sem, da sem pri krajanih naletela na dober odziv. Njihova pripravljenost odgovarjati na vprašanja mi je omogočila izoblikovati ugotovitve na osnovi pridobljenih odgovorov.

Zavedam se, da je moje raziskovanje zajelo le majhen del prebivalcev kljub skrbni izbiri vzorca. Ob koncu lahko mirno rečem, da sem zadovoljna, saj sem pri delu uživala, bila deležna tudi pomoči sošolcev in podpore mentorjev. Predvsem sem se veliko naučila.

Verjamem, da sem z nalogo spodbudila koga, da bo moje delo nadaljeval ali nadgradil, in da bodo izsledki te naloge koristen podatek in napotek še komu drugemu.

Posebej pa sem vesela, da se je izkazala pozitivna naravnost krajanov do humanitarnega dela, kar razumem kot dejstvo, da v mojem kraju človek v stiski še vedno lahko računa na pomoč sočloveka.

Ker bi rada, da bi ta raziskovalna naloga bila razpoložljiva še drugim, je dobila svoje mesto tudi na šolski spletni strani: <http://www.cirkulane-zavrc.si/>

Naloga bo tudi predstavljena zainteresiranim ob koncu šolskega leta, s čimer se bom poskušala oddolžiti vsem, ki so mi pomagali pripraviti to nalogo in se na svoj način posloviti od moje osnovne šole.

Lepo povabljeni!

Mlada raziskovalka: Kristina Kuča z mentorjema

Športni dan

V sredo, 7.4.2010, na lokaciji Cirkulane in v četrtek, 8.4. 2010, na lokaciji Zavrč, se je odvijal športni dan, ki smo ga priredili ob svetovnem dnevu zdravja. Potekal je na travnatem nogometnem igrišču. Pomerili smo se v atletskem troboju: tek na 60 metrov, tek na 600 metrov, za učence od 6. do 9.a pa je bil organiziran met vortexa.

Učenci 3. razreda so otvorili tek na 60 metrov. Bili so zelo uspešni. Učenci 9. razreda so medtem že metali vortex. Čez nekaj časa so prišli tudi otroci iz vrtca, ki so se pomerili v teku na 100 metrov. Za svoj trud so zmagovalci prejeli medalje. Po končanem teku na 60 m se je začel tek na 600 metrov. Nekateri učenci so pokazali pravo borbenost. Učenci od 1. do 5. razreda so prejeli medalje glede na uspešnost pri teku na 600 metrov. Medalje je podeljeval župan občine Cirkulane, gospod Janez Jurgec.

Nato je sledilo podeljevanje medalj učencev od 6. do 9. razreda, ki so se pomerili v troboju. Tudi te medalje je podeljeval gospod Janez Jurgec. Po napornem dnevu smo veseli in polni dobrih občutkov odšli domov. Zahvaljujemo se vsem učiteljem in gospodu županu za podeljene medalje.

Špela Maicen, 7.a

Ekipa starejših deklic na državnem prvenstvu

Nogometna ekipa starejših deklic OŠ Cirkulane-Zavrč se je kot zmagovalka področnega tekmovanja uvrstila v državno polfinale. Polfinalni turnir štirih ekip je bil organiziran v Murski Soboti, v ponedeljek, 22. marca 2010. Udeležile so se ga zmagovalne ekipe iz področja Podravja, Pomurja, Maribora in Koroške.

Ekipo Cirkulan-Zavrča je prikazala zelo dobro igro, a ji je športna sreča v odločilnem srečanju z ekipo OŠ MS 1, ki se je končalo z rezultatom 0:0, obrnila hrbet. Tako so igralke OŠ Cirkulane-Zavrč tekmovanje končale na 2. mestu, čeprav so tekmovanje odigrale brez poraza. Končni vrstni red: 1. OŠ MS 1, 2. OŠ Cirkulane-Zavrč, 3. OŠ Starše in 4. OŠ Dravograd. Ekipo so sestavljale: Maja Kokot, Larisa Šic, Nuša Pernat, Sara Gorenjak, Andreja Pajnkisher, Sara Jarc, Marina Hutinski, Tjaša Kokol, Bojana Pajnkisher, Doroteja Domjan in Veronika Domjan.

Učenke z mentorjem

LITERARNE ISKRICE

Kaj bi se zgodilo, če bi otroci bili pametnejši od odraslih

Pred davnimi časi je živel slab čarovnik, ki mu je bilo ime Sultan. Ko je brskal po knjigi napojev, je našel napoj, ki te polepša. Poskušal je zmešati napoj, ker pa mu je bilo vroče, je odprl okno. Tedaj pa je zapihal veter in mu preobrn timer stran v knjigi čarovnij. Zamešal je vse sestavine in začaral, da so bili otroci pametnejši od odraslih. Ko je videl, kaj je naredil, se je odpravil v šolo za slabe čarovnike. Ko je vstopil, je videl, da šestletni deček sprašuje učiteljico račune do deset. Učiteljica ni veliko vedela. Otroci so tudi zvečer starše preganjali v postelje. Otroci pa so bili dolgo budni. Župan, ki ni bil ne vem kako pameten, je predlagal, da bi bili učitelji otroci, otroci pa učitelji. Sultanu to ni bilo preveč všeč, zato se je vrnil v svojo sobo, se močno potrudil in začaral, da je bilo vse tako kot prej.

Jure Zavec, 4.a razred

Obiskala me je vila

Nekega večera, ko sem odhajala spat, je skozi okno priletela majhna rumena vila. Vilo sem pozdravila. Povedala mi je, da nima doma. Ta majhna vila je bila zelo lepa, zato se mi je zasmilila. Povabila sem jo, da ostane pri meni. Res je ostala. Naslednjega jutra me je naučila leteti po zraku. Leteli sva kot metulj. Bilo je res zabavno. Z vilo sva se velikokrat lovili po zraku. Takoj zjutraj, ko sva se zbudili, sva šli ven in se učili loviti, hoditi pod zemljo in biti nevidni. Nikoli nama ni bil dolgčas. Nekega dne sva celo skakali po oblakih. Mineval je čas in vila se je kmalu morala posloviti. Bila sem žalostna, vendar so mi v spominu ostali prelepi trenutki, ki sva jih preživeli skupaj.

Urška Brodnjak, 4.a razred

Dogodivščina s prijateljico

Z mojo prijateljico Nastjo sva šli pobirat jajca za mojo babico. Pogledat sva šli na senik. Splezali sva na najvišjo balo sena in tam pogledali, ali jih je kaj. Jajca so bila tam. Pobrati sva jih v košarico in malo sedli. Čez nekaj časa sem na glas zakričala: »Kača!«. Kača se je plazila po tramu. Z Nastjo sva se prestrašili in takoj skočili s sena ter stekli k babici. To je bila moja strašna dogodivščina.

Nina Gorenjak, 4.a razred

Nesrečen zmajček Vili

Za devetimi gorami in devetimi vodami je živel zmajček Vili. Nesrečnega Vilija je ob rojstvu začarala hudobna čarovnica Vilma, mu odvzela njegovo moč in dragocen ogenj. Bil je vedno bolj žalosten. Zato so gozdne živali sklenile, da združijo moči in premagajo čarovničin urok. Mama zajkla je s svojimi tremi otroci pogumno skakala okrog čarovnice, sedem pajkov je okrog nje neutrudno splevalo svojo mrežo, nazadnje pa se je prikazal še medved, ki je s strašnim rjojenjem prisilil čarovnico Vilmo, da je odčarala zmajčka Vilija. Hudobna čarovnica se je z vsemi močmi upirala, a naposled obupala in odčarala Vilija. Tisti trenutek je čarovnica izginila za vedno iz gozda, živali pa so živele srečno do konca svojih dni.

Tamara Križnjak, 5.a

Razmišljanje devetošolcev o domovini

Slovenija je kakor sonce.
Slovenija je kakor vonj najlepše rože.
Slovenija je kakor najlepše dekle.
Moje srce je vedno pri Sloveniji.

Kristijan Kokot, 9.a

Slovenija je moja domovina.
Čeprav je zelo majhna, je raznolika dežela.
V moji domovini živijo dobri in prijazni ljudje,
ljudje različnih kultur in narodnosti.

Žan Korenjak, 9.a

Slovenija, moja prelepa domovina.
Majhna, a tako velika,
vesela, radoživa.
Ob misli nate mi srce poskoči
in zažari kot sonce.
Domovina, lepa si kot jutranja zarja!
O, ti prelepa domovina.

Matjaž Preložnik, 9.a

Domovina je kraj, kjer se rodiš in živiš.
Je kraj, ki ga vzljubiš in ljubiš za vse življenje.
Domovine mi ne more nihče vzeti, je kot družina, ki jo imaš rad.
Moja domovina Slovenija je majhna, a lepa. Ponosna sem nanjo.

Anja Kolednik, 9.a

Moje Haloze

Haloze, čeprav ste majhne,
meni v srcu ste velike.
Tu leži moj dom,
moja sreča in veselje.

Barbara Petrovič, 9.a

Moja občina

Že štiri leta imamo svojo občino in v tem času se je veliko spremenilo. Meni ta občina veliko pomeni in se je ne sramujem. V haloškem okolju živim že celo življenje, tukaj imam prijatelje in mirno življenje. Bilo bi mi zelo hudo, če bi se morala preseliti v drug kraj.

Urška Emeršič, 9.a

Ustanovljena je bila leta 2006. Za župana so krajan izvolili gospoda Janeza Jurgeca. Cirkulane niso bile razvite, pod županovo roko pa so se začele velike spremembe. V centru Cirkulan so se asfaltirale ceste, uredili so se pločniki, avtobusna postaja ter kanalizacija. Nekaj makedamskih cest so zamenjale asfaltirane ceste. Velika pridobitev za mojo občino je tudi novo igrišče in seveda vrtec.

Mojca Tement, 9.a

Sara Gorenjak, 2009

Slovenija leta 2030

Še en naporen dan je za menoj. Noge so me še komaj držale, veke so postajale vedno težje, dihanje se je upočasnilo,... in že sem bila v spanju. V sanjah so me imeli za kraljico, razvajali so me s čokolado, mi nosili oblačila modne znamke. Ravno sem hotela vzeti košček čokolade. BUM! Vsega je bilo konec.

Odprla sem oči, videla sem čudno svetlobo. Ker sem mislila, da še zmeraj sanjam, sem si pomela oči. Dlje, ko sem gledala v svetlobo, topleje mi je bilo, v moji glavi je igrala prijetna melodija, ki se je prepletala s kriki otrok. Roke in noge me niso ubogale, kar same so hodile. Ustavila sem se pri vratih, brez oklevanja sem jih odprla. Zagledala sem starko, ki je bila podobna moji učiteljici slovenščine. Stopila sem v sobo, ki me je spominjala na učilnico. Začutila sem adrenalin, ko sem zagledala otroke, ki kričijo drug čez drugega: "Vso pravico imam povedati svoje mnenje, saj smo demokratična država!" Ta stavek so ponavljali prav vsi, učiteljica jih je skušala pomiriti. Hotela sem ji pomagati, stopila sem pred otroke in jih skušala umiriti, vendar me nihče ni opazil. Vsa razburjena sem odhitela na stranišče. Ko sem se pogledala v ogledalo, mojega odseva sploh ni bilo. Vzela sem telefon, da bi poklicala mamo, vendar ni bilo signala. Videla sem, da je ura devet in 3. maj 2030! 2030!!!! Nisem mogla verjeti. Še pred petimi minutami je bil 3. maj 2010. Nič mi ni bilo jasno, hotela sem steči iz šole. A me je ustavil občutek adrenalina. Spet sem slišala glasno govorjenje, a tokrat ne otrok. Glasovi so prihajali iz sosednje sobe. Odprla sem vrata. Vame je butnila močna svetloba. Ko so se oči privadile na svetlobo, sem takoj razbrala, kje sem. Bila sem v parlamentu. Poiskala sem prosti sedež. Ravno ko sem sedla, je neki gospod politik začel svoj govor: "Vlada je že zdavnaj razpadla, Slovenci so razpuščeni.

Prvotni namen vlade je bila zaščita pred zunanjimi napadi in postavljanje zakonov, ki naj bi vnašali red v vsakdanje življenje ljudi. A tega ni več! Vlada je izgubila smisel. Spomnim se leta 2010, ko so bila glavna načela demokracije: enakost, svoboda,... Ampak danes lahko volijo samo izobraženi ljudje. Tega nekoč ni bilo in meni se to ne zdi prav..."Dovolj mi je bilo poslušanja. WOW! Slišite to!" Od nekod je prihajala prijetna glasba. Sledila sem ji. Končno sem prišla do vrat, od koder je prihajala glasba. Vstopila sem. Ujela sem ravno, ko so začeli peti: "You have a choice, we are your voice. I'm sorry democracy is changing!... Imaš izbiro, mi smo tvoj glas. Oprosti, demokracija se spreminja!..."Besedilo mi ni šlo iz glave. Ko so odpeli, so se vsi odpravili v sosednjo sobo. Tam jih je pričakal visok mladenič. Na tabli za njim pa je na veliko pisalo Demos – ljudje; Kratos – moč. Mladenič je spregovoril: "Davno, pred rimskimi časi, so ljudje, ki so živeli v zgodnjih družbah, začeli razvijati posebne ustave; te so skrbele za njihovo skupno blaginjo..."Ko sem ugotovila, da gre za zgodovino demokracije, sem kar odšla, saj me zgodovina ni ravno zanimala. Hotela sem še oditi v zadnjo sobo, a ravno takrat... BUM! Odprla sem oči, videla sem čudno svetlobo. Nisem vedela, kaj se dogaja. Dlje, ko sem gledala v svetlobo, topleje mi je bilo. V glavi mi je odmevalo Sara, Sara! Zbudi se! Vstala sem in se samo nasmehnila. Pogledala sem koledar. Bil je 4. maj 2010. Kakšno olajšanje, da nisem ostala v letu 2030, saj tam ni bilo nobene demokracije, temveč anarhija. Ljudje smo skoraj pozabili, kaj nam največ pomeni. Vedno manj se zgledujemo po demokratskih načelih: svoboda, enakost,... Ko je že skoraj prepozno, se zavedamo, kako je vlada pomembna, saj odloča o zadevah, ki se tičejo vseh nas. Učinkovita vlada je sposobna vzpostavljati ravnotežje med nasprotujočimi si pritiski in krmariti državo proti ciljem, ki si jih skupnost zastavlja. Živela DEMOKRACIJA!

Sara Gorenjak , 9.a

Deja Jurgec, 2009

OSNOVNA ŠOLA CIRKULANE –ZAVRČ
Cirkulane 57, 2282 Cirkulane

Glasilo: ŠOLSKI UTRINKI

Šolsko leto: 2009/2010

Zbrale in uredile: Marija Petrovič, Dragica Kolednik, Marjana Duh

Naslovnica: Karolina Majhen, 2.a

Odgovorna oseba: Kristina Artenjak, v. d. ravnateljice

Cirkulane, 24.6.2010